חלות קדמי׳ אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו׳ שעיר׳ סם׳ תנינ׳ אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני׳
ירשה׳ סם׳ תנינ׳ אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי ירשה׳ סם׳ ס החל ד׳ בקמ׳ וא׳ פת׳ וסמיכהון ואת ארצו החל רש׳ החל [illegible]
לרשת את ארצו׳ ביום ההוא אקים אל עלי׳ וגלת החל הזה׳ בסיפ׳ פת׳׳ ס והעוים ד׳ וסמ׳ והעוים הישבים׳ וחפרה ועפרה׳ העקרוני והאשקלוני׳ עשו את נבחן׳׳ ס

166

ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה
למות מקרב העם׃ וידבר יהוה
אלי לאמר׃ אתה עבר היום את גבול
מואב את ער׃ וקרבת מול בני עמון אל
תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני
עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה׃
ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃
עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה
מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום
הזה׃ והעוים הישבים בחצרים עד עזה
כפתרים היצאים מכפתור השמידם
וישבו תחתם׃ קומו סעו ועברו את נחל
ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך
חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר
בו מלחמה׃ היום הזה אחל תת פחדך
ויראתך על פני העמים תחת כל השמים
אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך׃
ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון
מלך חשבון דברי שלום לאמר׃ אעברה
בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
ושמאול׃ אכל בכסף תשברני ואכלתי
ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
ברגלי׃ כאשר עשו לי בני עשו הישבים
בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר

והוה כד שליםו כל גברי מגיח
קרבא למימת מגו עמא׃
ומליל יי׳ עמי למימר׃ את עבר
יומא דין ית תחום מואב ית
לחיית׃ ותתקרב לקביל בני
עמון לא תיעיק עליהון ולא
תתגרי למעבד עמהון קרבא ארי
לא אתן מארע בני עמון לך
ירותא ארי לבני לוט יהבתה
ירותא׃ ארע גבריא מתחשבא
אף היא גברין יתיבו בה מלקד
מלקדמין ועמונאי קרן להון
חשבני׃ עם רב וסגי ותקיף
כגבריא ושיצינון יי׳ מן קדמיהון
ותריכונון ויתיבו באתרהון׃
ועוי דיתבין בפריח
עד עזה קפטקאי
דנפקו מקפטקיא
שיצינונון ויתיבו
באתרהון׃ קומו
טולו ועברו ית
נחלא דארנון חזי
דמסרית בידך
ית סיחון מלכא דחשבון אמוראה
וית ארעיה שרי לתרכותיה
ואתגרי למעבד עמיה קרב׃
יומא הדין אשרי למתן זועתך
ודחלתך על אפי עממיא די תחות
כל שמיא די ישמעון שמעך
ויזועון ויתברון מן קדמך׃
ושלחית אזגדין ממדבר קדמות
לות סיחון מלכא דחשבון פתגמי
שלמא למימר׃ אעבר בארעך
באורחא באורחא איזיל לא
אסטי לימינא ולסמלא׃ עבורא
בכספא תזבין לי ואיכול ומיא
בכספא תתן לי ואשתי לחוד אעבר
בריגלי׃ כמא די עבדו לי בני עשו
דיתבין בשעיר ומואבאי
דיתבין בלחיית עד די אעבר

כאשר
עשה
לבני עשו הישבים בשעיר
אשר השמיד את החרי
מפניהם ויירשם וישבו
תחתם עד היום הזה׃ כמא די
עבד לבני עשו דיתבין
בשעיר די שיצי ית חוראי
מן קדמיהון ותריכונון
ויתיבו באתרהון עד יומא
הדין׃ והעוים

ויהי כאשר תמו וגו׳ וידבר יי׳ אלי
וגו׳ אבל משלוח מרגלים עד כאן
לא נאמר וידבר בפרשה זו אלא ויאמר
ללמדך שכל שלשים ושמונה שנה
שהיו ישראל נזופין לא נתייחד עמו
הדבור בלשון חיבה פנים אל פנים
ובישוב ללמדך שאין שכינה שורה
על הנביאים אלא בשביל ישראל׃ אנשי
המלחמה מבן עשרים שנה ויוצא צבא
אתה עבר היום וגו׳
אל תצ׳ עמון מכל
שאין עמון [illegible]
הצפון׃ [illegible]
ארץ רפאים תחשב
[illegible]
ארץ רפאים נחשבת אף היא לפי
שרפאים ישבו לפנים אבל לא זו
היא שנתתי לאברהם׃ והעוים
הישבים בחצרים וגו׳ עוים
מפלשתים הם שנאמר ה׳ סרני
פלשתים העזתי והאשדודי והאשקלוני
הגתי והעקרוני והעוים ומפני
השבועה שנשבע אברהם לאבימלך
לא יכלו ישראל להוציא מידם
והבאתי כפתורים עליהם כשמדם
והשמידום וישבו תחתם ועכשיו
אתם מותרים לקחתה מידם׃ ופני
תחת כל השמים
למד שעמדה חמה
לו למשה ביום מלחמת
עוג ונודע פחדו
תחת כל השמים׃
החלות תת לפניך כפה שרי
אמוריים של מעלה תחת רגליו של
משה והדריכן על צוארן׃ ממדבר
קדמות אע״פ שלא צוני המקום
לקרוא לסיחון לשלום למדתי ממדבר
סיני מן התורה שקדמה לעולם כשבא
הקב״ה ליתנה חזר ונתנה על עשו
וישמעאל וגלוי לפניו שלא יקבלוה
ואע״פ פתח להם בשלום אף אני
קדמתי את סיחון בדברי שלום׃
כאשר עשו לי בני עשו לא
לענין לעבור
בארצם אלא
לענין מכר
אוכל ומים׃
[illegible]
חזק ר׳ ת׳ ל׳ ש׳

שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים
ודם פרים וכבשים
ועתודים לא
חפצתי׃ כי תבאו
לראות פני מי
בקש זאת מידכם
רמס חצרי׃ לא
תוסיפו הביא
מנחת שוא
קטרת תועבה
היא לי חדש
ושבת קרא
מקרא לא אוכל
און ועצרה׃

שכן תורתו׳ תורה שבכתב
ונקרא קדוש׳ תורה שבעל פה׳
ולמנוי פי׳ עם תורת של
השגגות ולא עד אל אין
שהספרו שוים של עב
כבר שן והוסיפו כבה על
רעה׳ זרעו רשעים׳ וגם
השחיתו ועשו מעל של
מעם מעשיהם וכה כן
תשחיתו ועשיתם לכם
[illegible]

ותרגום
ומכה רגל
ועד ראש
כל מקום
ועד גרוש׳
אין בו מתם׳
אין טובה׳
פצע וחבורה׳
עונות ופשע
וחטאים׳
לא זורו וגו׳
לא נתרפאו
לשיבבתם
שלימה׳ ולא
רוככה בשמן׳
ותפלו עד
היהודי
הטובה׳

וגם בניכה עריך
שהיא קשה שאין
לה רפואה׳ ולא
בנים משחיתים׳
דרכם לא נעשם ועל
מה תכו על יהודה
עוד תוסיפו להיקות
אם תוסיפו סרה׳
אחר שאתם וגו׳
ועד ראש אין בו
מתום שלם ואין
[illegible] לא חבשו
ועל קשיה על
עצם השבר כאן
ואת הנשברת לא
חבשתם׳

לעברכם זרים
אוכלים אותה׳
לעיניכם
יוכלו רד
ויוכיחכם׳
ושממה וגו׳
ממלוך
הנעבד
לורכם
והיו שוממה
מכלה ק
הרגי יותר
ונותרה בת ציון
ויקרת והשכה
כי יצאו הגה׳
מישור היותר סוכת הכרם
שעשויה עם ובעת הבציר
הכרם מעמסותו והולך סל

ארצכם שממה עריכם
שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים
אתה ושממה כמהפכת
זרים׃ ונותרה בת ציון
כסכה בכרם כמלונה
במקשה כעיר נצורה׃
לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה
דמינו׃
שמעו דבר יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה׃ למה לי
רב זבחיכם יאמר יהוה

ולא כנדוקונין׃ מיע
היינו כסדום לעמרה׃
זקני סדום׳ שרבבו
שמעשיהם כסדום׳
[illegible]
[illegible]

דקטפוהי לאחר שבכרם אוכל׳ כמלונה
מקש׳ וכאשר תשב המלונה שעושה עמ
מראש המקשה לשמור קישואים שלה׳
ומשלקטו מניחה והולך זו שבכרם
קרויה סוכה לפי שהיא גבוהה
ולילה ביום שומרה מן העופות ובלילה
מן הגנבים אבל הקישואים אין לירא מן
העופות ואין צריך לשומרם ביום לפיכך
קרויות מלונה על שם שהיא לינת הלילה
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]